

Prins Kikkerkop

DE PRINSES EN DE KIKKER

[maar dan anders]

Kaye Umanski

Met tekeningen van Ben Whitehouse

bontekoe

		M	E	M	E	M	E	M	E
AVI	S	3	4	5	6	7	P		
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P	
Humor									

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

Prins Kikkerkop; De prinses en de kikker maar dan anders
Een leesboek uit de serie Piraatjes

Oorspronkelijke titel: *Prince Frog Face*
Oorspronkelijke uitgever: Barrington Stoke Ltd, Edinburgh, Groot-Brittannië

Auteur: Kaye Umanski
Illustraties: Ben Whitehouse
Copyright © 2015 Barrington Stoke Ltd

Nederlandse editie:
Copyright © 2016 Uitgeverij Bontekoe
Vertaling: Charlotte Bakker
Redactie: Carry Elemans
Vormgeving: Vijfkant Nederland
Gezet met het lettertype: Dyslexie

ISBN 978 90 5529 852 5
1e druk 2016

Uitgeverij Bontekoe
Zypendaalseweg 91
6814 CG Arnhem
T 026 751 8901
www.uitgeverijbontekoe.nl

Copyright © 2016
Uitgeverij Bontekoe is een imprint van Sonsbeek Publishers bv.
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen
zonder de schriftelijke en voorafgaande toestemming van de uitgever.

Inhoud

1	Hoe het begon	9
2	Geen mooi gezicht	14
3	Zo, zo, zo!	24
4	Kleine kikker	34
5	Zin in iets gek	43
6	Zeur, zeur, zeur!	53
7	Geen kikkerpoten	60
8	Geen tijd voor meisjes	63
9	Hoe het afliep	67

Hoofdstuk 1

Hoe het begon

Het begon op een maandag.

Ik heb het over de hele ellende van in een kikker veranderen. Ik zal je er alles over vertellen, maar als je lacht, laat ik je gewoon in de kerker gooien. Ik kan dat. Ik ben namelijk een prins. Prins Valentijn van Romantikus. Als dat je naam is, kun je precies doen wat je wilt.

Hoe dan ook, die maandag slenterde ik door de paleistuin omdat ik even rust nodig had.

De hele morgen was ik op zoek geweest naar een prinses die Mijn Vriendin mocht worden. Papa en mama vinden dat ik te veel op mijn kamer zit. Ze zeggen dat ik vaker naar buiten zou moeten gaan. Dus besloot ik een vriendin te zoeken. Wie weet was er iemand goed genoeg voor mij.

Ik droeg mijn mooiste gouden kroon, mijn gouden pak en een nieuw paar gouden schoenen. Ik moet zeggen dat ik er behoorlijk goed uitzag. Ik leek zelfs wel een juweel. Behalve die puist op mijn neus dan.

Er waren veel prinsessen die de baan wel wilden. Vind je het gek? Een prinses heeft nu eenmaal een prins nodig. Of niet dan? En wie zou er niet met mij gezien willen worden? Ik was van top tot teen van goud!

Ik had al zes prinsessen gesproken. Allemaal op maandagochtend. Wat een werk!

Geen van hen was goed genoeg. Ze hadden geen stijl. Lelijke schoenen. Te tuttig of te giechelig. Ze kwebbelden als idioten of zaten stilletjes naar mijn puist te staren. Zo onbeleefd!

Ik stelde ze allemaal twintig vragen. Voor elk antwoord kregen ze punten die ik in mijn kleine zwarte boekje schreef. Maar eerlijk gezegd was het zonde van mijn tijd. Ik stuurde ze weg en zei dat ik ze zou bellen als ze toch mijn vriendin mochten worden. Ze keken niet blij terwijl ze achter in hun dure auto's stapten. Sommigen huilden aan de telefoon. Sneu. Het kon me niet schelen. Er waren er nog veel meer.

De volgende zes zaten al te wachten bijvoorbeeld.

Ze dronken thee op het terras. Op mijn kosten nog wel. Ik zou het geld later wel van ze terugkrijgen. Bedienden liepen rond met borden met warme koekjes, maar niemand at ervan.

De prinsessen wilden vast niet kruimelen op hun dure jurken. En trouwens, ze waren veel te druk met hun haar en hun boze blikken naar elkaar om te eten. Ze vochten om me. Ze waren hier niet om vrienden te maken. Het ging om een serieuze baan als Mijn Vriendin.

Terwijl ik even pauze nam, zag ik iets vanuit mijn ooghoeken.

Er zat iemand bij de vijver. Ze bukte en raapte iets op. Het was geen tuinman en de bedienden hingen niet rond bij de vijver. Het was ook geen prinses. Haar kleren waren vies en oud. Ik keek nog eens goed. Het was een smerige oude vrouw. Haar kleren waren zwart en aan een arm hing een rieten mand.

Hoofdstuk 2

Geen mooi gezicht

Een indringer!

Die smerige oude vrouw was een indringer.

Er hangt een enorm bord aan het hek van de paleistuin.

**PRIVÉ
VERBODEN TOEGANG**

Dat staat er. Er hangen ook camera's om mensen af te schrikken.

Ik ben namelijk een prins. Ik wil niet dat er allerlei schorem mijn paleistuin in kan wandelen. Iedereen die gepakt wordt, kan rekenen op een fikse boete. Als ze geen geld hebben, laat ik ze in de kerker gooien. Ook oude vrouwen. Ze zien er onschuldig uit, maar je kunt maar beter voorzichtig zijn.

“Zeg!” riep ik. Ik struikelde bijna over mijn schoenen omdat ik zo snel naar haar toe wilde stampen. “Waar ben jij mee bezig, oudje?”

Ze stond op en keek me aan. Ze had rommelig grijs haar en een haakneus. Bijna geen tanden. Na zelfs de minst mooie prinses, was het even schrikken. En dat op een maandag.

“Zo oud ben ik niet, jochie,” zei ze.
“Wie ben jij?”

“Geen jochie, in ieder geval,” zei ik boos.
“Ik ben Prins Valentijn. Ik heb een kroon op mijn hoofd. Zie je dat niet?”